

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/140/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714203881
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714203881.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Jurajom Lehotským v právnej veci navrhovateľa: Jozef Spodniak JORAX, s miestom podnikania Nám. Mieru 1395/25, 962 12 Detva, IČO: 40 142 825, právne zastúpený: AK Ivan Dlhopolec, s. r. o., so sídlom Nám. SNP 41, 960 01 Zvolen, IČO: 36 867 306, proti odporcovi: J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX F., občan SR, o zaplatenie sumy 275,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a** .

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na tunajšom súde dňa 20.03.2014 návrh, v ktorom žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 275,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 01.01.2013 až do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ s odporcom a s p. N. M. uzavrel dňa 21.12.2012 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej im poskytol sumu 550,- €. Obaja prevzatie pôžičky spoločne potvrdili na výdavkovom pokladničnom doklade a dohodli sa, že pôžička bude splatná do 31.12.2012. Dlžnú sumu však navrhovateľovi nevrátili.

Vo veci zmysle návrhu navrhovateľa bol vydaný platobný rozkaz pod č. k. 6Ro/51/2014-10 zo dňa 04.08.2014, proti ktorému podal odporca v zákonnej 15 dňovej lehote odpor, v ktorom uviedol, nepodpisoval žiaden doklad o pôžičke, ani sa nepamätá, že podpisoval zmluvu o pôžičke. Pre firmu navrhovateľa pracoval a dostal zaplatenú sumu 275,- €, a to bola len časť sľúbenej sumy. Navrhovateľ mu zaplatil len za vykonanú prácu, čiže sa nejedná o žiadnu pôžičku. Preto ho krivo obvinil. Navrhovateľa žiadali o nejakú zmluvu o dielo, alebo rámcovú zmluvu, nakoľko boli živnostníci a neboli ničím krytý, nič im nedal a u neho pracovali načierno. Preto od navrhovateľa odišli, lebo mali obavy, že im nevypláti mzdy, ktoré si u neho odpracujú.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesom zástupkyne navrhovateľa, oboznámením sa s prednesom navrhovateľa, oboznámením sa s prednesom odporu, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 18C/108/2014, ako aj oboznámením sa s výpoveďou svedkyne I. G. a zistil tento skutkový stav:

Na pojednávaní konanom dňa 16.03.2015 navrhovateľ zotrval na svojom návrhu. K veci uviedol, že prišli za ním odporca, ako aj N. M. opýtať sa, či nie je nejaká práca. On im povedal, že nejaká práca by bola s tým, že odporca, ako aj N. M. sú živnostníci a dohodli sa, že budú pre neho pracovať na skúšku a jednalo o 2 zákazky a tak isto sa dohodli aj na odmene za tieto zákazky, ale žiadnu zmluvu o tom nerobili. Odporca aj N. M. začali pre neho pracovať niekedy od októbra 2012. Navrhovateľ odporcu

a N. M. vyplácal zálohovo a po dokončení zákazky im doplatil dohodnutý zvyšok. Tak odporca, ako aj N. M. robili zväračské práce. Dňa 21.12.2012 prišli ku nemu domov, t. j. odporca aj N. M. s tým, že navrhovateľ býva tam, kde je sídlo jeho firmy a vtedy mu povedali, že by potrebovali nejaké peniaze na darčeky a že sú úplne bez peňazí a ďalej mu povedali, že keď im nedá peniaze, pôjdu pýtať od klienta. To samozrejme nechcel dopustiť, a preto sa dohodli na tom, že im požičia. Čo sa týka samotnej sumy vo výške 550,- €, tak túto sumu navrhli samotní odporca, ako aj N. M.. Dohoda medzi nimi bola taká, že buď mu tieto finančné prostriedky vrátia do konca r. 2012, alebo tieto finančné prostriedky odrobia v priebehu mesiaca január 2013. Následne na to vypísal výdavkový pokladničný doklad z č. I. 4. V ten deň tieto finančné prostriedky odovzdal niektorému z nich do rúk a oni si pred ním tieto finančné prostriedky začali deliť. Následne podpísali predmetný výdavkový pokladničný doklad tak odporca, ako aj p. M.. Následne do konca decembra odporca a p. M. predmetné finančné prostriedky nevrátili, potom ich zháňal v priebehu januára a povedali mu, že už majú nejakú inú robou. K veci ďalej uviedol, že niekedy vo februári alebo marci 2013 prišiel za ním odporca a povedal mu, že sa nemá báť, že tieto finančné prostriedky odrobia, avšak napriek tomu sa nič nedialo. Následne odovzdal tento prípad vymáhačskej firme, avšak bezúspešne a potom sa rozhodol riešiť tento prípad súdnou cestou a podal návrh na súd.

Súd z prednesu odporcu zistil, že do kontaktu s navrhovateľom sa on dostal tým spôsobom, že jeho kamarát N. M. sa išiel opýtať navrhovateľa, či nemá nejakú prácu. On povedal že áno a potom ho p. M. kontaktoval a išli spoločne za navrhovateľom. Keď za ním prišli, tak im vysvetľoval, že o akú prácu by išlo a jednalo by sa o prácu na terasách a proste na základe zákaziek od jeho klientov. Dohodli sa, že pre navrhovateľa budú pracovať s tým, že odporca aj p. M. sú držiteľmi živnostenského oprávnenia a odporca dokonca chcel, či by nebolo vhodné, aby urobili buď rámcovú zmluvu, alebo zmluvu o dielo. Na to navrhovateľ reagoval tým spôsobom, že to nie je potrebné. Takže prvú zákazku robili v Selciach. Za túto zákazku po odrobení konkrétnych prác dostal odporca sumu 990,- € aj p. M. dostal sumu 990,- €, avšak až po odrobení a vyrobení tejto zákazky. Ďalej prebiehali ďalšie 3 zákazky, t. z. dokopy 4 a aj tieto zákazky prebehli tým spôsobom a po odrobení tých zákaziek im navrhovateľ vyplatil dohodnuté sumy. Posledná piata zákazka, ktorá podľa odporcu je aj predmetom tohto konania, bola robená v Detve. Dohoda medzi nimi bola taká, že po vyrobení tejto zákazky mali dostať aj s p. M. dokopy sumu 700,- €. Táto zákazka sa celá vyrobila, pričom sa vyrábala terasa - kompletne oplatenie na terasu, takže dohoda bola taká, že oni vyrobia predmetné zábradlie, toto aj urobili, potom mal navrhovateľ predmetné zábradlie pozinkovať, mal im to vrátiť naspäť a odporca to mal natrieť. Navrhovateľ toto zábradlie nedal pozinkovať, nakoľko pokiaľ vie, nemal na to financie. Následne ho urgovali, nech vedia ukončiť túto zákazku, nech to dá pozinkovať a že oni potrebujú za túto zákazku peniaze. Navrhovateľ im povedal, že to stačí, keď to urobia až na jar. Odporca s p. M. s tým nesúhlasili, lebo potrebovali financie. K veci ďalej uviedol, že nepopiera, že navrhovateľ jemu aj p. M. zaplatil sumu po 275,- €, dokopy 550,- €. Tak isto nepoprel, že výdavkový pokladničný doklad z č. I. 4 podpísal on a tak isto ho podpísal aj p. M. za jeho prítomnosti. Na tom výdavkovom pokladničnom doklade však v čase, keď ho podpisoval, bola uvedená pečiatka navrhovateľa, dátum, jeho meno a meno p. M. a suma 550,- € s tým, že tam nebol uvedený účel a napísané „pôžička“. Predmetný doklad bol vystavený len v jednej kópii, a preto si ho neprevzal a on bol proste rád, že tieto financie dostal. K veci ďalej uviedol, že suma 275,- € predstavovala podľa výpočtov navrhovateľa práve odmenu za vykonanú prácu na tej zákazke súvisiacej s tou terasou v Detve s tým, že je pravda, že bolo treba ešte nejaké veci dorobiť, ktoré by však boli doplatené po tom, keby to dorobili. Keďže navrhovateľ nedal pozinkovať predmetné zábradlie, nemali čo dorobiť a následne vycestovali do Nemecka. Je pravda, že niekedy v marci 2013 ho navrhovateľ kontaktoval, či prídu to dorobiť a odporca mu uviedol, že prídu, keď sa vrátia z Nemecka. Odporca ďalej k veci uviedol, že nepopiera, že sumu 275,- € prevzal, ale titulom vykonaných prác. Kategoricky odmietol, že by to bolo titulom pôžičky a znova zopakoval, že tam slovo pôžička v predmetnom výdavkovom pokladničnom doklade v čase, keď to podpisoval, nebolo uvedené. Z týchto dôvodov žiadal, aby súd návrh navrhovateľa zamietol. Odporca ďalej uviedol, že predmetný výdavkový pokladničný doklad bez uvedenia účelu podpísal z toho dôvodu, že inak by nevidel žiadne financie. Ďalej odporca k veci uviedol, že pri vyplácaní pri iných zákazkách neboli vyplácaní cez výdavkové pokladničné doklady, ale navrhovateľ si to písal do knihy. Ďalej k veci uviedol, že nevystavovali navrhovateľovi žiadne faktúry, nakoľko on ich od nich nevyžadoval.

Svedkyňa I. G. pred súdom uviedla, že navrhovateľ je jej manželom a pozná aj odporcu, avšak vo veci vie objektívne vypovedať. Uviedla, že pre manžela robí aj účtovníctvo. Ďalej uviedla, že ona vie aj o tom, že medzi navrhovateľom, t. j. jej manželom a odporcom vznikol taký neštandardný vzťah, nakoľko je pravda, že nebol dostatok času, aby to zmluvne doriešili, a to v tom zmysle, že manžel potreboval vykonať nejaké práce, na ktoré si najal odporcu, ako aj p. M.. Predmetom tejto práce mali byť zámočnícke práce. Celý

vzťah medzi navrhovateľom a odporcom prebiehal tak, že práce boli vykonané a bolo za ne aj zaplatené. Svedkyňa sa nevedela vzhľadom na odstup času vyjadriť, či to je zaevidované aj v peňažnom denníku. K veci ďalej uviedla, že tesne pred Vianocami, vzhľadom na odstup času si už nepamätala v ktorom roku to bolo, ale vie, že to bolo 21. decembra a vtedy prišli za manželom tak odporca, ako aj p. M. a povedali mu, napriek tomu, že mali vyplatené všetky práce, aby im požičal nejaké finančné prostriedky, a to kvôli Vianociam. K veci ďalej uviedla, že navrhovateľ je taký, že keď za ním niekto príde, tak on nevie odolať a tak isto aj v tomto prípade odporcovi vyhovel a poskytol, podľa jej tvrdenia pôžičku s tým, že bol vypísaný ten výdavkový pokladničný doklad, ktorý jej hneď odovzdal. Zopakovala, že ona nebola pri tom osobne zúčastnená, len to vie od manžela a následne jej odovzdal tento výdavkový pokladničný doklad. K veci uviedla, že ona dopredu o ničom nevedela, ani neradiila manželovi, aby taký doklad, ktorý je založený v spise, vypísal a jej to oznámil až po udalosti. K veci ďalej uviedla, že je pravda, že manžel jej povedal, že buď odporca s p. M. mu tieto peniaze odrobia nejakou ďalšou zákazkou do konca roka, avšak v tom čase nevedel, či táto zákazka bude a keď ich neodrobia, tak potom tieto finančné prostriedky vrátia do konca roka. Svedkyňa uviedla, že vedela, že odporca, ako aj p. M. sú živnostníci. Ďalej uviedla, že medzi navrhovateľom a odporcom aj p. M. existoval neštandardný vzťah a dá sa povedať, že tento vzťah bol načierno. Svedkyňa uviedla, že odporca ani p. M. doteraz žiadne faktúry ako živnostníci pre manžela nevystavili. Na záver svedkyňa uviedla, že keď následne navrhovateľ chcel od odporu a od p. M. peniaze naspäť, od vtedy sa ich vzťahy narušili a nedoriešili sa tieto veci ani papierovo spätne.

Súd oboznámil fotokópiu výdavkového pokladničného dokladu vystavenú podnikateľom Jozef Spodniak - JORAX, Detva, Nám. Mieru 1395/25, IČO: 40 142 825, zo dňa 21.12.2012 na sumu 550,- €, vyplatené - N. M., J. F.Á., účel: pôžička. Na výdavkovom pokladničnom doklade sa nachádzajú podpisy vyhotoviteľa a podpisy príjemcov.

Súd ďalej oboznámil obsah spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 18C 108/2014, vrámci ktorého navrhovateľ vymáha od odporcu N. M.Č. sumu 275,- € s príslušenstvom z titulu pôžičky, ktorého podkladom je citovaný výdavkový pokladničný doklad z 21.12.2012.

V čase rozhodovania súdu bol vo veci vydaný rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 18C 108/2014-44 zo dňa 10.03.2015, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý a odporcovi náhrada trov konania nebola priznaná. Vrámci tohto konania odporca N. M. vypovedal, že pracoval spolu s p. F.G. pre navrhovateľa, robili pre neho jednu zákazku. Svoju prácu odrobili, avšak navrhovateľ im nevyplatil to, čo sľúbil. Ešte dodnes im dlží po 150,- € za vykonanú prácu. Chceli od neho, aby bola podpísaná zmluva o dielo, čo však on odmietol. Za prácu ich vyplácal postupne po 100,- až 200,- €, ale nezaplatil všetko, na čom sa dohodli. To znamená, že navrhovateľ im zostal dlžný za vykonanú prácu. Pre navrhovateľa spolu s p. F. vykonávali dve zákazky. Keďže navrhovateľ s nimi odmietol uzavrieť zmluvu o dielo, v podstate spolupracovali načierno. Vedel, že aj ďalší ľudia, najmä cigáni pre neho takto pracujú. Vedel, že navrhovateľ si viedol knihu, kde sa presne zapisovalo, koľko, komu, čo dal a odporca mal len príjmový pokladničný doklad o vyplatení finančných prostriedkov. Žiadna evidencia o tom, aké práce mali byť vykonané, sa nevedela. Pokiaľ mu aj chceli vystaviť faktúry, navrhovateľ tieto od nich nežiadal. Je pravdou, že pre navrhovateľa podpísali aj čisté príjmové pokladničné doklady, bolo to tak, že v kancelárii, keď boli vyplatení, sa vypísala na príjmovom pokladničnom doklade suma, avšak niekedy sa stalo, že navrhovateľ uviedol, že im neskôr dá peniaze, aby mu podpísali čistý doklad a potom im peniaze vyplácal v kancelárii.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, súd dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nemožno vyhovieť. Na základe výpovede navrhovateľa i odporcu, ako i osoby N. M. v konaní 18C 108/2014 súd považoval za nepochybne preukázané, že dňa 21.12.2012 navrhovateľ vyplatil odporcovi ako aj N. M. sumu 550,- €. Navrhovateľ tvrdil, že sa malo jednať o pôžičku, pričom sa s odporcom a p. M. dohodol, že uvedenú sumu si neskôr odpracujú, prípadne mu dlh vrátia. Odporca i p. M. však zhodne tvrdili, že sa jednalo o vyplatenie odmeny za prácu, ktorú vykonávali pre navrhovateľa a navrhovateľ účelovo dopísal do dokladu, že sa jedná o pôžičku.

Súd v prvom rade preto skúmal, či medzi účastníkmi konania došlo k vzniku záväzkového vzťahu, a to zmluvy o pôžičke v zmysle citovaného zákonného ustanovenia. Z výpovede účastníkov konania i

p. M. nepochybne vyplynulo, že medzi navrhovateľom, odporcom a p. M. bola obchodná spolupráca, ktorá však prebiehala bez akýchkoľvek príslušných dokladov v zmysle daňových predpisov. Navrhovateľ potvrdil, že odporca i p. M. vykonávali pre neho práce, za ktoré im vyplácal v hotovosti, pričom nevystavoval žiadne doklady o vykonaní práce, ani o vyplatení peňažných prostriedkov odporcovi alebo p. M.. Vyplácanie peňazí si zapisoval len do vlastnej knihy pre svoju evidenciu, ktorú však nevedel súdu predložiť. Keďže navrhovateľ sa vyjadril tak, že predmetné financie si mali odporca i p. M. odpracovať, z obsahu tohto vyjadrenia nevyplýva, že by sa malo jednať o pôžičku odporcovi alebo p. M., ale o vyplatenie zálohy za prácu, ktorú mali obaja v budúcnosti pre navrhovateľa vykonať. Pre prípad, že by túto nevykonali, sa podľa navrhovateľa mali alternatívne dohodnúť, že odporca a p. M. túto sumu vrátia. Na podporu tvrdenia navrhovateľa vystúpila svedkyňa G., ktorá potvrdila, že tieto okolnosti jej manžel uvádzal, avšak vzhľadom na blízky príbuzenský vzťah medzi navrhovateľom a svedkyňou (jedná sa o manželov), má táto svedecká výpoveď nižšiu hodnovernosť. Naopak, odporca i p. M. zhodne zotrvali na tom, že predmetné finančné prostriedky im boli vyplatené za odpracovanú prácu. Keďže ani jedna zo strán nevedela súdu predložiť príslušné doklady týkajúce sa ich vzájomnej obchodnej spolupráce, súd nemal možnosť zhodnotiť, akým spôsobom a v akom rozsahu prebiehal vzájomný obchodný styk medzi navrhovateľom, odporcom a p. M., a teda kvalifikovane zhodnotiť, o akú platbu sa v prípade sumy 550,- € zo dňa 21.12.2012 malo jednať. Súd konštatuje, že navrhovateľ nepostupoval štandardne vo vzťahu k odporcovi a p. M. v rámci vykonávania svojej podnikateľskej činnosti; rovnako tak ani odporca a p. M.. Navrhovateľ nepostupoval uvážene, pokiaľ skutočne chcel odporcovi a p. M. zapožičať čiastku 550,- €. Z jeho vyjadrenia nie je zrejmé, či uvedenú čiastku vyplácal odporcovi a p. M. ako podnikateľom, t. j. ako zálohu za prácu, ktorú mali pre neho vykonať v budúcnosti, alebo ich vyplácal odporcovi a p. M. ako fyzickým osobám, ako pôžičku. V tomto prípade navrhovateľ sám spôsobil, že sa ocitol v dôkaznej núdzi a nemôže žiadať ochranu zo strany súdu, nakoľko jeho nárok súd považuje za nepreukázaný. Z týchto dôvodov súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodoval súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., kedy patrí náhrada trov konania úspešnému účastníkovi. V tomto prípade bol úspešný odporca, žiadne trovy si však neuplatnil, preto súd vyslovil, že sa mu náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 práv veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
  6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
  7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
  8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
  9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
  10. bol odvolacím súdom schválený zmier,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
  2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
  3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
  4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).